

שיעור יג': סימן קא'
בענין חתיכה הראויה להתכבד

(א) דין חתיכה הראויה להתכבד

משנה חולין צו (: לגבי תערובת של חתיכה של נבלה או דג טמא גמ' ק (.). "וכן חתיכה של נבלה" עד "לפני אורחים" ורש"י שם רש"י זבחים עב (.). "וכי תימא" (חשיבות של דבר שבמנין) רא"ש חוליו ז: לג "וקשה" עד "לא בטלה" (אפילו באלף)

(ב) מהיכן נובע חשיבות של חתיכה הראויה להתכבד

*יש להבין היטב קושית הגמ' וכן ב' דרכים בהבנת התירוץ
**מה הסבר מחלוקת ביניהם

1. רא"ש חוליו ז: לו (יש לדייק)
תוספות זבחים עב (.). 'אלא' (ב' שורות ראשונות)
תוספות חולין ק (.). 'שאני' בסוף "כיון דכבר" עד "ומשני"
2. רשב"א יבמות פב (.). "וגירסא"
רמב"ם מ"א טז: ג' וה' ור"ן חולין לו (: בדפי הריף "וגרסינן" מ' אבל הר"מ" עד "לרבנן" בענין שיטת הרמב"ם

(ג) נפקא מינות

(1) בענין חתיכות שאינם ראויין עתה

1. ר"ת מובא במרדכי ביצה אות תרמו' (תרנגולת בנוצתה)
יש מן הגדולים מובא ברא"ש חולין ז: לו ב (אינה מבושלת)
תורת הבית ד: א ג (: (כבש שלם)

2. רא"ש חולין ז: לו לגבי כולם

(2) ראויין רק לחלק מיוחד של אנשים

יבמות פא (: חטאת טמאה שנתערבה עם חטאת טהורות בטלה אבל נתערבה בחולין אינה בטלה

*מה בין רישא לסיפא?

ספר התרומה מובא בר"ן שם בהמשך ותורת הבית שם

*למה בטלה כשהוא נאכל רק לכהנים?

תורת הבית שם

רא"ש חולין ז: לג

חוות דעת ביאורים סימן קא' ס"ק א' וכן ציץ אליעזר חלק ט' סימן לט' אות ה'

(ד) השלכות

1. חשוקי חמד ב"מ פז (.). עמ' שעג
2. שו"ת תרומת הדשן חלק א' סימן קג' ומשנה ברורה ס' תרע"ג סע' ט"ו

ה) פסק הלכה

א) טור סימן קא'
בית יוסף אות א'
ומחבר סימן קא' : א'

ב) שפתי דעת קא' אות א' (פוסק כמו ר"ע כנגד ר"מ)

ג)

1. טור שם סע' ג' (פוסק כמו הרא"ש)

ב"י שם (פוסק כמו המקילין כיון שחר"ל דרבנן)

מחבר שם מביא ב' דעות והש"ד אות ז' ופ"ת אות ד' אומרים שהמחבר פוסק כמו הסתם שאינם חר"ל (לשיטתיה)
פוסקי ספרד ומהר"ן רב עובדי' ביביע אומר חלק ה' סימן ח' (כמו המחבר)

דרכי משה אות א' ורמ"א שם סע' ג' מחוסר מעשה גדול

2.

טור סע' א' ומחבר שם מביאים סה"ת

פוסקי ספרד: שלחן אברהם ס"ק ב' ורוב אחרונים בכף החיים אות ו'

פוסקי אשכנז: חוות דעת וש"ד סע' א' ונוד"ב קמא ס' טז' - מקילין